

ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ได้ถูกนำมาใช้เพื่อหาพื้นที่ที่มีโอกาสเกิดภัยพิบัติ และพื้นที่ที่มีความเสี่ยงในการเกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และดินถล่ม ในเขตลุ่มน้ำปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลจากการศึกษาค้นคว้าจะนำไปสู่การจัดการความเสี่ยงในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง การศึกษาได้ใช้วิธีถ่วงน้ำหนักและการให้ค่าคะแนนตามลำดับความสำคัญของแต่ละปัจจัยในแต่ละภัยพิบัติ ผลการศึกษาปรากฏว่าพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังมีโอกาสสูงที่จะเกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และดินถล่ม ร้อยละ 8.4, 10.5 และ 1.6 ตามลำดับ จากการศึกษพบว่าโอกาสที่จะเกิดและระดับความเสี่ยงของพื้นที่ต่อการเกิดภัยธรรมชาติจะมีความสอดคล้องกับการเสื่อมถอยลงของทรัพยากรธรรมชาติในแต่ละพื้นที่ เพื่อเป็นการรับมือกับภัยพิบัติต่างๆ ที่เพิ่มขึ้นในลุ่มน้ำปากพนัง จำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับมาตรการด้านการบรรเทาผลกระทบและเตรียมความพร้อมในการรับมือกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นมาตรการลดโอกาสและความเสี่ยงในการเกิดภัยธรรมชาติได้ถูกเสนอไว้ในรายงานนี้ด้วย

The Geographic Information System has been applied to allocate the multi-hazard and multi-risk areas; drought areas, flooding areas, and landslide areas, in Pak Phanang Basin, Nakhon Si Thammarat Province. The results of this research were conducted to the disaster management in the area. The research was done by using weighting technique and ranking of factors of data layers methods. It was found that 8.4, 10.5 and 1.6 percent of the total areas of Pak Phanang Basin faced a high hazard of drought, flooding, and landslide respectively. It was further observed that most of the hazards and risks occurred in consideration of the deterioration of environmental quality in the area. In response to a growing threat posted by multi-hazards and multi-risk in Pak Phanang Basin, disaster management must place due emphasis on mitigation and readiness measures. Measures to reduce hazards and risks are discussed.